

Lieve mensen,

Wij schreven Reisbrief 7 op de valreep van de oorlog die vorige week in de Oekraïne uitbrak. Op donderdag werden we wakker in een vreemde wereld. En ieder van ons heeft eigen gedachten en gevoelens bij wat we kunnen zien en lezen.

Wat het zal betekenen, ook voor ons leven, is ongewis. Laten we proberen elkaar onderweg niet kwijt te raken. In de woorden van Amanda Gorman:

Want het licht blijft altijd schijnen.

Als je maar de moed hebt het te zien.

Als je maar de moed hebt het te zijn.

Helene & Nicoline

Geef vrede, Heer, geef vrede, bekeer ons felle hart.

Deel ons uw liefde mede, die onze boosheid tart, die onze mond leert spreken en onze handen leidt.

Maar ons een levend teken: uw vrede wint de strijd!

We are different, but that is not a reason to be enemies.

We zijn verschillend, maar dat is geen reden om vijanden te zijn. V. Zelensky

En om te luisteren: the Prayer of the Heart

Door Sisters Missionaries in Ukraine

<https://www.youtube.com/watch?v=Q7UmcdTQ2x4>

maandag 28 februari 2022

Onze gedachten zijn bij alle mensen die lijden onder daden van agressie.

We ontsteken drie kaarsen; als teken van Compassie, Liefde & Rechtvaardigheid.

Om ons eraan te herinneren dat geen enkele daad ons ervan kan weerhouden om die pijlers voor ogen te houden en te proberen daarnaar te handelen.

Onmacht, verbijstering, angst, boosheid en verdriet.

Lege handen.

Wat kunnen lege handen?

Je kan ze uitsteken naar iemand.

Je kan er een brief mee schrijven.

Er een deur mee openzetten. Je

kan ze ineens slaan. Ze uit de mouwen steken, tot vuisten ballen,

ze vouwen. Er een offer mee

brenge. Er iemand mee zegenen.

We kunnen elkaar ermee

vasthouden.

